

**TEATER
REPUBLIQUE**

Studiemateriale Alle Fuglene

Alle Fuglene på Republique er en eksplosiv kærlighedshistorie fra et storpolitisk brændpunkt

Jødiske Eitan og arabiske Wahida elsker hinanden, men Eitans far fordømmer sønnens kærlighed til den arabiske pige. Vred og ulykkelig beslutter Eitan at undersøge en dunkel familiehemmelighed og langsomt afsløres sandheden. Under krigen i 1967 fandt en ung israelsk soldat en lille dreng i en forladt palæstinensisk landsby og tog ham til sig. Og den dreng er Eitans far David, som nu må indse, at han selv er palæstinenser. For Wahida får rejsen til Israel og Palæstina en anden skæbnesvanger betydning. Hun erkender, at hun ikke kan løsrive sig fra sit folks historie, og at hun må afbryde forholdet til Eitan. Den skrøbelige kærlighed og historiens magt står fastlåst i en uløselig konflikt.

Manuskriptet er skrevet af den libanesisk-canadiske skuespiller, instruktør, dramatiker og kunstneriske leder Wajdi Mouawad, som er født i Libanon. Som 8-årig flygtede han med sin familie ud af landet og har i sit kunstneriske virke været med til at sætte ord på nogle af de voldsomme aftryk, krig efterlader i både børn og voksnes liv.

Forestillingen instrueres af Emmet Feigenberg og scenografien og kostumerne skabes af Karin Betz. De medvirkende er: Camilla Lau, Elliott Crosset Hove, Benjamin Kitter, Iben Dorner, Tina Gylling Mortensen, Kristian Halcken og Fanny Louise Bernth.

Fag: Dansk, dramatik, fransk, religion, historie og samfundsfag

Målgruppe: ungdomsuddannelser

Spilletid- og sted: 10.2. — 13.3.2021 2021 / Teater Republique, Østerfælled Torv 37, Kbh Ø

Billetbestilling

Billetbestilling foregår ved at kontakte Lone Rix på mail lori@osterbroteater.dk eller via fællesportalen BRUG TEATRET I UNDERVISNINGEN: <https://www.brugteatret.dk/> Du kan få personlig betjening ved at ringe til Billetbillet på telefon 70 27 22 72. Åbningstiderne for telefonisk henvendelse: Mandag – fredag kl. 14.00 – 18.00.

Særpris: Vi tilbyder et begrænset antal skolebilletter på udvalgte dage fra 75 kroner. Bemærk, at tilbuddet først gælder, når du bestiller til min. seks unge under 25 år.

Studiematerialet

Der er mange perspektiver at gå i dybden med i denne her meget vedkommende og spændende forestilling. Studiematerialet til Alle Fuglene byder således på flere spor. Et er introduktionen til Wajdi Mouawads liv og sceniske mangfoldighed. Et andet er et neddyk i Alle Fuglenes motiv og tematik samt myter og fabler. Et tredje er kendskab til Wajdi Mouawads og manuskriptets referencer til andre klassikere som f.eks. Sofokles` Antigone og Shakespeares Romeo og Julie. Et fjerde er den umulige versus den forbudte kærlighed og et femte er perspektivering til filmen Nawals Hemmelighed (2010), som er baseret på manuskriptet Forbrændt, af Wajdi Mouawad. Og et sjette spor er et indblik i Israel-Palæstina-konflikten. Det syvende er en STÆRK opfordring til at se forestillingen! Her får I til inspiration uddrag fra manuskriptet suppleret med øvelser og arbejdsspørgsmål, som I kan arbejde med før og efter I har set forestillingen.

God fornøjelse og vi glæder os til at se jer!

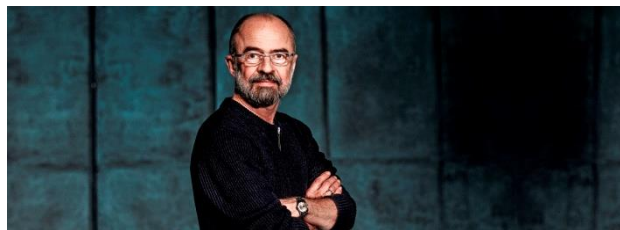

Indholdsfortegnelse

- s.1 Forside
- s.2 Præsentation af forestillingen og billetbestilling
- s.3 Studiematerialet og indholdsfortegnelse
- s.4 Om Alle Fuglene, af instruktør og teaterchef Emmet Feigenberg
- s.5 Alle Fuglene, persisk myte og moderne fabel
- s.6 Hassan al-Wazzân/Leo Africanus
- s.8 Uddrag fra Interview med Wajdi Mouawad, Politiken 1.april 2009, Lise Toft.
- s.9 Sofokles` Antigone og Shakespeares Romeo og Julie
- s.10 Den umulige kærlighed i Alle Fuglene - Uddrag fra manuskriptet til Alle Fuglene
- s.11 Den forbudte kærlighed
- S.12 Nawals hemmelighed (2010)
- s.13 Israel-Palæstinakonflikten
- S.14 Film om Israel-Palæstina-konflikten

Om Alle Fuglene, af instruktør og teaterchef Emmet Feigenberg

Stykket åbner med en scene i et New York-bibliotek, hvor to unge mennesker, Wahida og Eitan, møder hinanden og forelsker sig. Derefter flytter historien til Jerusalem, hvor vi befinder os i hjertet af konflikten mellem Israel og Palæstina. Vi møder generationer, der er revet fra hinanden, umulig kærlighed og karakterer fulde af historie: det hele er der! Og den smertefulde fortid konfronterer nutidens virkelighed.

Emmet Feigenberg

Ifølge forestillingens instruktør Emmet Feigenberg betyder det religiøse perspektiv meget lidt:

”Det handler ikke om den muslimske tro vs. den jødiske tro. Ingen af stykkets hovedkarakterer har noget særligt forhold til deres respektive religioner. Fokus ligger på den tragiske omstændighed, som ligger til grund for hele Israel-Palæstina-konflikten, nemlig at dette lille stykke land er befolket af to folk, som historisk set begge er ofre for forfølgelse og himmelråbende uret. Både den palæstinensiske kvinde og den jødiske mand bærer deres historie med sig, selvom de i deres kærlighed helst vil glemme den. Stykkets plot tvinger dem så at sige ”i armene på deres egne rødder”, og det er et hårdt favntag, der venter dem.

Mouawads stykke har kærlighedshistorien mellem den unge palæstinensiske kvinde og den unge jødiske mand som motiv. Dette motiv foldes ud som en Romeo og Julie (West Side Story)-historie, med dramatisk fokus på den modstand, de unge elskende er oppe imod. Israel-Palæstina-konflikten er en brutal omstændighed, og den unge mands baggrund, med hele Holocaust-traumet som bagage, skærper det menneskelige drama: ”Hvordan kan du se bort fra hele vores lidelseshistorie og vælge at elske en af vore dages jødehadere, en palæstinenser?”

Men mens stykkets motiv er den truede kærlighed under de specifikke omstændigheder, så er stykkets tema et større, mere alment spørgsmål: Kan mennesket løsrive sig fra sine rødder? Og kan vi udleve en kærlighed uden at have taget livtag med den historie, vi er rundet af?

Mouawads blik er lige skarpt og lige empatisk overfor begge de stridende parter, og han tager i øvrigt ikke stilling til den politiske konflikt. Hans interesse samler sig om skæbnen, som hér består af to elementer: kærlighedens kraft, som drager de to unge mod hinanden og historiens kraft, som flår dem fra hinanden.

Alle Fuglene, persisk myte og moderne fabel

Alle Fuglene (2017) er inspireret af en persisk myte om en amfibisk fugl, der drømmer om at svømme med fisk og om at få gæller. Metaforen bruges til at italesætte den komplicerede israelsk-palæstinensiske konflikt, som på tragisk vis repræsenteres af de to forelskede karakterer, den tyske jøde Eitan og den amerikanske araber Wahida.

Condor

Uddrag fra Alle Fuglene s. 104-105:

David. Jeg vil fortælle dig den historie, min far fortalte mig, da jeg var barn.

En fugl kommer til verden og se, under sin første flyvetur svæver den hen over havets vande. Lyset lader den få et glimt af de sølvskællede fisk under overfladen. Fuglen bliver så overvældet af den fremmedartede skønhed, at den vil flyve dem i møde, og daler ned mod havet. Men de andre fugle indhenter den. "Nej!" siger den viseste, "du skal holde dig fra de skabninger i al evighed. Hvis du slutter dig til dem, vil du dø, ligesom også de vil dø, hvis de slutter sig til os. Vi er ikke skabt til at mødes eller til at leve sammen." Fuglen adlyder og lever sit liv, men hver gang den ser havet, føler den et stik i hjertet. Og en dag bliver den altopslugende sorg for tung at bære, og den folder vingerne sammen! Og den daler oppe fra den blånende himmel ned mod det blånende hav og gennembryder overfladen. Den synker ned mod lysets dyb: Myriader af farvestrålende fisk! Dybets mageløse silkeglans! Ubeskrivelige fremmedartede skønhed! Dens hjerte står i brand. Dens sidste time er nær, men den er ligeglad, så stort er begæret efter den anden, efter det anderledes, og begæret er så grænseløst, så umådelig stort, så åndeligt, at netop som døden vil gribe fat i den, vokser der gæller ud på halsen af den! Fuglen trækker vejret! Den trækker vejret og fiskene med de gyldne, jadegrønne og rosenfarvede skæl er lige så betagede af fuglen, som den er betaget af dem, og flyvende-svømmende hilser fuglen på dem og udtaler de magiske ord: "Her er jeg! Midt iblandt jer. Jeg er en af jer!"

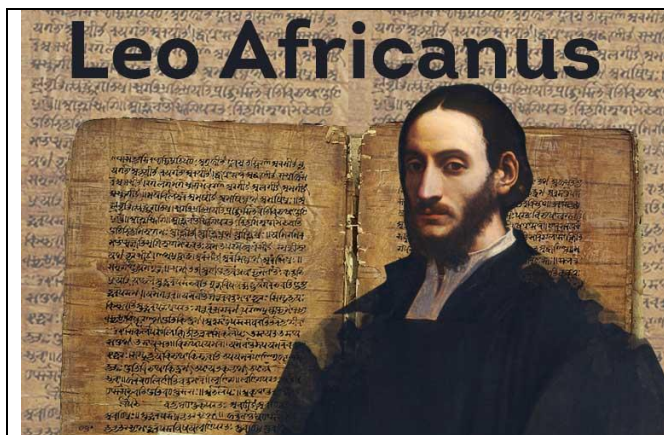
Arbejdsspørgsmål

- 1) Diskutér, hvad fuglen er en metafor for?
- 2) Hvordan bruges metaforen til at italesætte den komplicerede israelsk-palæstinensiske konflikt?
- 3) Kender I andre myter og fabler? Hvad handler de om og hvordan kan de læses metaforisk?
- 4) Hvordan forfølges fuglemetaforen i forestillingen? Og, hvilken rolle spiller fuglene til sidst i forestillingen?

Hassan al-Wazzân/Leo Africanus

Når dramaet slutter taler Wazzan og Wahida, vekselvis eller i kor, om den persiske myte til den døende David (Eitans far). Wajdi Mouawad besluttede at bruge myten til en moderne fabel gennem karakteren Wahida, som netop arbejder på en afhandling om Hassan al-Wazzân.

Hvem var Hassan al-Wazzân/Leo Africanus?

Leo Africanus, al-Hassan ibn Muhammad al-Wazzan al-Zayyati, al-Fasi, ca. 1490-ca. 1550, arabisk rejsende og lærd. I egenskab af handelsmand og diplomat rejste Leo som ung gennem hele det nordlige Afrika. På en rejse i Middelhavet blev han fanget af kristne sørøvere og givet som slave til pave Leo 10., der omvendte ham til kristendommen, hvorefter han blev frigivet. Leo underviste derefter under navnet Giovanni Leone i arabisk på universitetet i

Bologna, hvor han også skrev det topografiske værk *Descrittione dell' Africa* (1550, *Beskrivelse af Afrika*), som i Vesten længe var et standardværk om denne verdensdel kilde. Hans skrifter var en Europas vigtigste kilder til Islam. Leo rejste siden tilbage til Nordafrika, hvor han vist nok atter blev muslim.

Kilde:https://denstoredanske.lex.dk/Leo_Africanus?utm_source=denstoredanske.dk&utm_medium=redirect&utm_campaign=DSDredirect

Uddrag fra manuskriptet til *Alle Fuglene* s. 18-22 – Eden er en ung kvindelig soldat, som afhører Wahida efter attentatet, hvor Eitan er blevet såret:

EDEN:

Hvad er emnet for din afhandling?

WAHIDA:

Det er indviklet.

EDEN:

Vi har ikke travlt.

WAHIDA:

En marokkansk diplomat fra 1500-tallet bliver bortført og foræret til pave Leo den tiende, som konverterer ham til kristendommen. Jeg forsvarer min tese om, at hans konvertering var en forstillelse.

(...)

WAHIDA:

(...) I 1518, da han er på hjem fra sin pilgrimsfærd til Mekka, bliver han taget til fange af en kristen sørøver. I stedet for at sælge den højtstående diplomat som en gemen slave vælger sørøveren at forære ham til pave Leo den tiende. Paven bliver imponeret over hans lysende begavelse og frigiver ham til gengæld for, at han konverterer. Så ved hjælp af en sjat vand i hovedet skifter Hassan Al-Wazzan religion og bliver til Leo Africanus. Og sådan er hele hans liv. Det er hverken skæbne eller tilfældighed, men hele tiden et sted midt mellem. En bro. Han rejser og omgås både lav og høj, møder stammefolk, lærer sprog. Han er samtidig med da Vinci og Machiavelli og tilbringer ti år i Rom, hvor han skriver et tykt geografisk værk, som introducerer europæerne for det indtil da ukendte afrikanske kontinent, og han knytter venskaber med både jøder og kristne. Og da han endelig vender hjem, forsvinder ethvert spor af ham. Ingen ved, hvor han døde, og man har aldrig fundet hans gravsted. Han forsvinder.

EDEN:

Og hvorfor interesserer du dig for ham?

WAHIDA:

Jeg mener, hans historie kan give svar på nogle vigtige spørgsmål i vores tid.

EDEN:

Hvad for nogle spørgsmål?

WAHIDA:

Er det nødvendigt at holde fast i vores tabte identiteter? Hvad er et liv mellem to verdener? Hvad er en migrant? En flygtning?

Arbejdsspørgsmål

- 1) Forsøg en definition af, hvem Hassan al-Wazzân/Leo Africanus var?
- 2) Hvilken betydning har han for Wahida og hvorfor?
- 3) Diskutér Wahidas afsluttende replik.
- 4) Diskutér, hvilken rolle rammen med fortællingen om Hassan al-Wazzân/Leo Africanus har for forestillingen og metaforen med fuglene?

Leo Africanus

His name suggests a lion but he thought of himself more like a bird: 'a wily bird, so induced by nature that she could live as well with the fishes of the sea, as with the fowls of the air.' Few travellers mastered the art of surviving in different cultures like Leo Africanus.

Kilde: http://www.nickjubber.com/blog/read_157628/the-wily-bird-of-the-sahara.html

- 5) Hvordan foregår forhøret og hvorfor? Hvordan opleves relationen mellem Wahida og Eden?

Uddrag fra Interview med Wajdi Mouawad, Politiken 1.april 2009, Lise Toft.

Tilskueren skal hugges i brystet med en økse

Det er nemlig den eneste måde, jeg kan få ham eller hende i tale på, siger den libanesisk/canadiske forfatter, dramatiker og instruktør Wajdi Mouawad, som bruger krig, eksil og græske tragedier som inspiration til sine rå og chokerende stykker. Det er rå og chokerende teater. Samtidig er det gribende, poetisk og ikke mindst menneskeligt.

Wajdi Mouawad er en af tidens mest nyskabende forfattere og instruktører i den fransksprogede verden, og hans stykker har fejret den ene triumf efter den anden verden over. Forfatteren behandler i sine stykker de store spørgsmål som oprindelse, identitet, familie, kærlighed, krig, liv og død. I Wajdis teater viser menneskeheden sine dybe sår, vores verden i opløsning. Det er barsk hensynsløst og ægte teater, skrevet ud fra de erfaringer, han har følt på sin egen krop. Wajdi Mouawad blev født i Libanon i 1968 i en velstillet kristen maronitfamilie, i et vestligt orienteret og frankofilt miljø. "Min far kom oppe fra bjergene og ville have, at jeg skulle have et arabisk navn. Jeg var den eneste i min klasse, der ikke havde et fransk navn. Mit navn har altid været en påmindelse til mig om, at jeg var anderledes", siger Wajdi Mouawad, der som otteårig sammen med sin familie måtte forlade det borgerkrigshærgede Libanon og bosætte sig i Paris for nogle år senere at fortsætte eksiltilværelsen i Canada, i Montreal. "Efter en stor indsats lykkedes det mig at blive integreret i Paris. Jeg lærte at tale fransk uden accent, jeg lysnede min hud, fordi jeg opdagede, at det var bedre. Og så flytter man mig til Québec. Med en dags varsel fortalte mine forældre mig, at vi skulle flytte, men ikke præcist hvorfor. I hvert fald skulle jeg ikke tilbage til mit land, fordi der var krig, det kunne jeg se i fjernsynet. Mine forældre talte ikke om krigen, og det gjorde andre libanesere heller ikke." De lange kolde vintre, den anderledes måde at tale fransk på i Canada, var nogle af de ting, der gjorde, at det var vanskeligt for den unge libaneser at falde til. "Jeg følte det, som om jeg lige var kommet op til overfladen efter en lavine og så blev begravet i et nyt sneskred". I den 16-årige Mouawads tilfælde var det nærmest et spørgsmål om overlevelse, og han skrev altid og overalt, små historier og teaterstykker. "Jeg drømte ikke et sekund om at se dem opført på en scene. Det var i mine øjne forbeholdt ældre, erfarne forfattere."

"Som kunstner bruger man det, man har med sig. Mit råstof er krig, eksil, familie", siger Mouawad, da jeg møder ham i Paris, og fortsætter: »Der er mange, der laver den fejlslutning, at det er på grund af krigen og eksiltilværelsen, at jeg er blevet kunstner. Men det er, fordi jeg har læst teaterstykker, Céline, Kafka, Sofokles, Shakespeare, og fordi jeg har set kunstværker, billeder af van Gogh, Cezanne etc. Jeg ville være kunster, fordi jeg kunne identificere mig med kunstnermiljøet, ville tilhøre det og selv skabe kunstværker. Jeg vil hugge tilskueren i brystet med en økse. Det er den eneste måde, jeg kan få ham/hende i tale på", siger Wajdi Mouawad. Til det formål lader han sig ofte inspirere af græske tragedier, som han sætter ind i en nutidig ramme, tilsat både eventyr og humor. "Hver generation har brug for at dvæle ved de spørgsmål, som tragedierne rejser. De minder os om, hvor vanvittige vi er. Jeg har altid Sofokles i baghovedet. Han og Kafka er mine litterære idoler. De inspirerer mig og giver mig den ilt, jeg behøver for at overleve som kunstner. Jeg ville have været lost, hvis jeg ikke havde mødt dem."

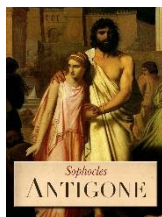
Kilde: "Tilskueren skal hugges i brystet med en økse" af Lise Toft i Politiken 1. april 2009.

Antigone

På titelbladet til Alle Fuglene har Mouawad indsat et kort citat fra Sofokles' Antigone (Oversættelse: Otto Steen Due):

KREON: En fjende bliver dog ingen ven, selv efter døden.

ANTIGONE: Jeg elskede dem begge og hadede ingen af dem.

I Antigone fra ca. 441 f.kr. følger vi begivenhederne efter Kong Ødipus. De børn, Ødipus har fået med sin mor Iokaste, er blevet voksne. Brødrene Eteokles og Polyneikes har været i strid og har dræbt hinanden på slagmarken. Kreon, Iokastes bror, har overtaget tronen over Theben og har nedlagt påbud om, at Polyneikes' lig må begraves eller flyttes fra slagmarken. Antigone, Polyneikes' søster, nægter at adlyde Kreon og begraver sin bror uden at skjule det. Kreon bliver rasende, og til trods for at hans søn Haimon er forlovet med Antigone, forviser han hende til en levende begravelse i en klippehule. Seeren Teiresias, som også spåede Ødipus' fald i "Kong Ødipus", fortæller Kreon, at guderne er vrede over hans befaling. Kreon fortryder og skynder sig at begrave Polyneikes og befri Antigone, men hun har hængt sig i hulen, og sønnen Haimon kaster sig på sit sværd foran faren. Da Kreons hustru finder ud af, at sønnen er død, begår hun også selvmord og forbander Kreon. Ved stykkets slutning er Kreon stadig konge, men han har mistet alt andet. Antigone indeholder mange vigtige temaer, der er blevet behandlet indgående i litteraturen. Filosofer og teoretikere som G.W.F. Hegel, Jacques Lacan, Judith Butler og Slavoj Žižek har alle skrevet om figuren. Et vigtigt tema i stykket er menneskets lov over for den guddommelige lov. Kreon har nok loven på sin side og er i sin ret til at gøre, som han gør, men da han i sin stolthed sætter de menneskelige love over de guddommelige (at et lig skal begraves ordentligt), begår han hvad de gamle grækere kaldte hybris, hvor han fornærmer guderne, hvilket nedkalder undergang, eller nemesis, over ham. Et andet tema, der især er blevet udlagt i feministiske læsninger, er kvindens rolle over for mandens. Antigones søster Ismene påtager sig en traditionel underdanig rolle, hvor hun godt kan se det retfærdige i Antigones sag, men ikke tør trodse mændene, når hun selv 'bare' er kvinde. I den optik bliver Antigone en feministisk heltinde, der trodser mandens selverklærede dominans i sin jagt på retfærdighed.

Kilde: <https://forfatterweb.dk/oversigt/sofokles/antigone>

Romeo og Julie

Romeo og Julie (1595) er et skuespil af Shakespeare og vel nok litteraturens mest berømte kærlighedsdrama. Historien om de to unge elskende, hvis lykke hindres af deres familiers indbyrdes fjendskab, og hvis planer om at undslippe familierne ender tragisk.

Læs mere her: <https://forfatterweb.dk/oversigt/zshakespeare00/zshakespeare06?print=yes>

Arbejdsspørgsmål til interview, Antigone og Romeo og Julie

- 1) Hvilke kunstværker inspirerer Wajdi Mouawad? Og hvad er hans råstof?
- 2) Hvorfor mener Wajdi Mouawad, at publikum skal hugges i brystet med en økse?
- 3) Hvad betyder det indledende citat fra Antigone for forestillingen?
- 4) Hvordan kan Antigone og Romeo og Julie ses i forestillingen?

Den umulige kærlighed i Alle Fuglene - Uddrag fra manuskriptet til Alle Fuglene s.86-88:

EITAN:

Jeg har ret til at elske dig, som jeg vil.

EITAN betyder den urokkelige

WAHIDA betyder den eneste

WAHIDA:

Det er ikke det, det handler om. Ingenting er som før. Jeg troede også, at vi kunne være ligeglade med resten af verden. Men det kan vi ikke, og sandheden er, at jeg ikke længere har noget at gøre med den pige, jeg troede, jeg var, hende, der hele livet skabte sig selv gennem andres blikke, hende, der kom hertil for to uger siden, og som du elsker.

EITAN:

Wahida. Du er Wahida. Det er dig.

WAHIDA:

Nej, jeg er ikke Wahida, for jeg ved ikke, hvem Wahida er: Attentatet har ødelagt alting. Jeg er araber. Din far havde ret, Eitan. Jeg er araber, og ingen har lært mig at være det, man har tværtimod gjort alt for at få mig til at væmmes over det. Og jeg har gjort alt for at udstøde det. Alt. Jeg blev lysere i huden, jeg afbrunede mig selv, skurede mig selv helt ned. Jeg var så heldig at være smuk, så alle blev forblændet af mig, og jeg satsede alt på min skønhed, smuk mund, smal talje, store bryster, flot røv, og der var ingen, der sagde "Se lige hende araber!", men i stedet sagde de "Se lige den bitch" Jeg reducerede mig selv til et hul, og i det uendeligt frie og åbne Vesten ville jeg hellere opfattes som et godt knald end at få smidt ordet araber i hovedet, jeg ville tusind gange hellere kaldes luder end araber! Det er sandheden om Wahida, Eitan. Siden jeg blev født, har jeg lært at foragte og hade alt, hvad der var det mindste arabisk, lige bortset fra maden, og det er alt det, der eksploderer i hovedet på mig i den her krigs brændende sol. Jeg troede ikke, alt det havde noget med mig at gøre, arabernes elendighed og grimheden og de fede, tilslørede kroppe. Men de er alle sammen i familie med mig! Hele Ramallah lugter som min mor. Jeg troede, vi var rejst hertil for din skyld, så du kunne finde ud af, hvem din far var, og hvem der var din fars far! Jeg overvejede ikke et sekund, at det kunne betyde noget for mig. Det er måske, fordi mit stakkels pigehoved er skruet sådan sammen, at når der sker noget for manden, kan der ikke også ske noget for kvinden, og at det, der sker for manden, altid er vigtigere end det, der sker for kvinden. Dit liv vil altid være mere smertefuldt end mit, din historie vil altid være mere usædvanlig end min. Fordi du er mand og jøde, og jeg er kvinde og araber. Jeg ved godt, du ikke tænker sådan, at det aldrig har strejft dig, og det er derfor, jeg elsker dig, og at du er manden i mit liv, men for dig er det selvfølgelig at være i centrum, du tænker ikke engang over det! Selv om jeg er akademiker, at jeg har amerikansk pas, har skiftet sprog, har mødt dig, jøden, fjenden, selv om jeg er skide ligeglad med religion, skide ligeglad med hele verden, så ændrer det ikke noget! Det er det, jeg er! Jeg vil ikke flygte mere, selv om det skræmmer mig fra vid og sans, selv om alt i mig skriger, at jeg skal tage hjem og glemme alt om det her. Undskyld, Eitan. Undskyld, min elskede, men jeg var nødt til at vente til du vågnede: Jeg går fra dig.

Arbejdsspørgsmål og øvelse

- 1) Giv en personkarakteristik af Wahida.
- 2) Diskutér hvem Wahida er og hvilke problematikker hun taler om?
- 3) Hvorfor må Wahida gå fra Eitan? Og, hvordan reagerer Eitan og resten af familien?
- 4) Forsøg en oplæsning af Wahidas monolog med forskellige stemninger f.eks. vrede, tristhed eller en anden stemning, som I finder mest passende. Diskutér hvilken stemning der passer bedst og hvorfor?

Den forbudte kærlighed

Wahida og Eitan elsker hinanden men går fra hinanden, som vi så i det ovenstående tekstuddrag. I andre tilfælde er kærligheden forbudt. Her får I eksempler på den forbudte kærlighed, som skyldes religion. For at sætte forestillingen i perspektiv, kan I se følgende og diskutere religionens betydning for kærlighedens vilkår i Alle Fuglene og nedenstående materiale.

Mor, han er dansker (2019)

I DR3 dokumentar-serien "Mor, han er dansk" (2019) kæmper fire danske kvinder med anden etnisk baggrund en kamp, ikke kun mod deres bagland, men også med og mod deres familier. Fire stærke kvinder med muslimsk baggrund har taget et kontroversielt valg: De dater danske mænd på trods af, at det er "Haram" - et syndigt valg, der kan skabe store konflikter i familien. Kvindernes mål er at nedbryde fordomme, og at vise, at muslimske kvinder ikke kun er dårligt integrerede, undertrykte kvinder i ghettoen, som dem vi har hørt om i samfundsdebatten. To af kvinderne har valgt en livspartner, som de ikke deler kultur eller etnicitet med. Vi får et indblik i de frustrationer og tanker, de har om deres forældre, der enten har vendt dem ryggen, ikke vil acceptere den etnisk danske kæreste, eller som har måttet sluge et par kameler.

Mor han er dansker, DR (2019).

Se dokumentarserien her: https://www.dr.dk/drtv/serie/mor-han-er-dansker_146822

Lyt til programmet I røven af... Mor, han er dansker 3:5 (2019) om serien her:

<https://www.dr.dk/radio/p3/i-roeven-af>

Andre eksempler på film til inspiration:

Love During Wartime (2010)

Jasmin er israeler. Assis er palæstinenser. Selv om de er gift, bor hun i Berlin, og han i Ramallah. I deres hjemlande bliver deres kærlighed opfattet som upatriotisk og undergravende, og de må leve uden sikkerhed og rettigheder, der normalt gør sig gældende for borgere i deres hjemlande. Filmen skildrer Jasmin og Assis' insisterende kamp for at komme til at leve sammen og få anerkendt deres kærlighed til hinanden.

Link til film: <https://filmcentralen.dk/grundskolen/film/love-during-wartime>

Et dristigt kys (2004)

Casim er muslim i Glasgow med drømme om at åbne en natklub med sin gode ven Hammid. Samtidig har Casims forældre arrangeret, at han skal giftes med sin kusine, så det falder ikke i speciel god jord, da Casim forelsker sig i den irske skolelærer Roisin. I stedet for at følge traditionen, følger Casim sit hjerte med alle de usikkerheder og komplikationer det medfører. Link til film: <https://hval.dk/mitcfu/materialeinfo.aspx?idnr=CFUFILM1077103>

Undervisningsmateriale: <https://filmcentralen.dk/gymnasiet/undervisning/et-dristigt-kys#.X8DQhGhKg2w>

Nawals hemmelighed (2010) – Film bygget over forestillingen Forbrændt af Wajdi Mouawad

Filmen Nawals hemmelighed bygger på det tre en halv time lange teaterstykke Incendies (Forbrændt) af Wajdi Mouawad, som gav instruktøren og manuskriptforfatteren Villeneuve frie hænder til at bearbejde teksten. Der er sket markante forandringer fra teaterstykkets brug af poetiske monologer til de filmiske løsninger i Villeneuves to timer lange fortolkning. André Turpins billeder tager os med fra nord til syd, forbi børnehjem og nethindebrændende busser, fra landsbyer til universitetsbyer, fra nutidens Canada til Mellemøsten både før og nu, hvor aftaler med tidligere krigsherrer aftales som temøder med ukendte mænd i smalle stræder.

Nawals hemmelighed handler om had og kærlighed, og om hvordan begge dele især i kontakt med religion kan føre til ekstreme handlinger med utilsigtede konsekvenser. Der er skæbnedrama for alle pengene i historien om tvillingerne Jeanne (Mélima Désormeaux-Poulin) og Simon (Maxim Gaudette), som vi efter anslaget møder på et farveløst notarkontor i Quebec. Deres mor, Nawal, er død, og hendes testamente viser sig at indeholde to forseglede breve. Ét skal Jeanne aflevere til den far, de troede var død; det andet skal Simon aflevere til en bror, de ikke anede eksisterede. Mens Simon først er imod morens krav, rejser matematikeren Jeanne af sted for at finde svar. Som en detektiv tager hun os med ind i morens historie, som får sit eget liv med et parallelt fortællespor om Nawal fra ung kvinde i Mellemøsten til aldrende mor i Canada. Den rejse viser sig at indeholde et portræt af et selvdestruktivt land præget af uhyrligheder, som er svære at rumme. Villeneuve viger ikke tilbage for at vise volden. Den opstår pludseligt og uventet og overrumpler og chokerer, men den er der af en årsag for fortællingen, som fra det første møde med Nawals liv er drevet af konflikter mellem kristne og muslimer, hvor ønsket om hævn efterhånden fremstår vigtigere end religiøse overbevisninger.

Se film på Filmstriben: <https://fjernleje.filmstriben.dk/film/2890678100/nawals-hemmelighed>

Kilde: <https://www.information.dk/kultur/anmeldelse/2011/08/skaebnens-onde-ironi>

Arbejdsopgaver

- 1) Skriv en anmeldelse af filmen og perspektiver til tematikken i Alle Fuglene.
- 2) Hvorfor fremstår ønsket om hævn vigtigere end religiøse overbevisninger i filmen?
- 3) Diskutér forskelle og ligheder mellem filmen og teaterforestillingen. Hvilke virkemidler og "sprog" har de genrer? Beskriv forskelle og ligheder mellem teater- og filmsproglige virkemidler.

Israel-Palæstina-konflikten

Her får I en kort præsentation af Israel-Palæstina-konflikten, som har det historiske område Palæstina i centrum. Problemet er, at to forskellige folk – jøderne og palæstinenserne – kræver suverænitet over og historisk og religiøst begrundet ret til området. Konflikten har medført en række krige, som ikke kun har involveret de to folk, men som også har inddraget en række arabiske lande i regionen samt det internationale samfund, blandt andet repræsenteret ved FN. Under Den Kolde Krig foregik en del af Sovjetunionens og USA's stormagtsrivalisering således i forbindelse med Israel-Palæstina-konflikten, idet de to stormagter støttede hver deres part. Israel-Palæstina-konflikten påvirker desuden indirekte en lang række lande, som har modtaget palæstinensiske flygtninge fra krigen mellem Israel og Palæstina. Israel-Palæstina-konflikten er en af verdens længste konflikter, og den har skabt et dybt fjendskab mellem jøder og arabere. Samtidig er den blevet omdrejningspunkt for en række andre konfrontationer i Mellemøsten og for storpolitiske magtspil på internationalt plan. Selv om der er gjort mange forsøg på at skabe fred, er det endnu ikke lykkedes.

Hvad er de vigtigste elementer i konflikten?

De væsentligste elementer i konflikten er i dag følgende spørgsmål:

- Hvilken status skal Jerusalem have – skal byen være hovedstad for det palæstinensiske eller jødiske folk?
- Hvad skal der ske med de cirka 200 jødiske bosættelser i de palæstinensiske områder på Vestbredden?
- Hvilke muligheder skal de palæstinensiske flygtninge have for at bosætte sig i Israel, og i hvilken grad skal de have kompensation?
- Hvordan skal den endelige grænsedragning være mellem Israel og den kommende palæstinensiske stat være?

Kilde: <https://faktalink.dk/titelliste/ipko>

Palæstina. Situationen i de selvstyrende områder i Gazastriben og på Vestbredden. Palæstinenserne har fuldt selvstyre i de lilla områder (A-zoner), i de brune områder (B-zoner) har palæstinenserne kun delvis kontrol, og de hvide områder (C-zoner) er under fuld israelsk kontrol. John Fowlie/mollers.dk - Hans Møller. <https://denstoredanske.lex.dk/Pal%C3%A6stina>

Se film om Israel-Palæstina-konflikten

Verdens brændpunkter: Israel-Palæstina (2013)

Verdenshistorie set gennem DR's udsendte. Jens Nauntofte er blot 28 år, da han ankommer til Israel, hvor seksdageskrigen netop har fundet sted. En krig der måske kun varede 6 dage på papiret, men bliver en af verdenshistoriens længste konflikter. Jens Nauntofte har gennem de seneste 30 år dækket krigen og talt med datidens barske gitane-rygende partisanere til nutidens selvmordsbombere, der kæmper mod israelerne.

Jens Nauntofte

Se her: <https://www.dr.dk/drtv/episode/verdens-braendpunkter-israel-palaestina-49149>

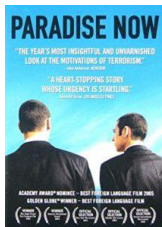
Paradise now (2005)

De to palæstinensiske unge Said og Khaled udvælges til at lide martyrdøden ved en selvmordsaktion i Tel Aviv. Men da Said møder den smukke Suha, der har et mere nuanceret syn på konflikten, begynder han at tvivle på sin beslutning.

Se filmen her: <https://fjernleje.filmstriben.dk/film/2674137800/paradise-now>

Undervisningsmateriale til Paradise now:

<https://filmcentralen.dk/gymnasiet/undervisning/paradise-now#.X8FJdGhKg2w>

Håbet (2001)

Denne Oscar-nominerede dokumentarfilm skildrer syv palæstinensiske og israelske børn mellem 9 og 13 år, som alle er stærkt mærket af regionens konflikt. Børnene vokser op - ikke langt fra hinanden - men i helt adskilte verdner. Yarko, Daniel, Mahmoud og Shlomo bor i forskellige kvarterer i Jerusalem, Sanabel og Faraj i en palæstinensisk flygtningelejr og Ahmed i et bosætterområde på Vestbredden. Alle har de mistet mennesker, der stod dem nær, på grund af konflikten. Men selvom filmen i de nære portrætter viser, hvordan had går i arv, viser den også, at børn er børn, og både jødiske og palæstinensiske børn græder, når de har tabt i en sportskamp. Og at de fleste har en dybfølt lyst til at knytte venskaber og leve i fred.

<https://filmcentralen.dk/grundskolen/film/habet>

Om GUD Vil- Stemmer fra Gaza (1995)

Denne dokumentarfilm følger den palæstinensiske familie Khalel Aziza, som har boet i en flygtningelejr i Gaza, siden de flygtede fra Jaffa i det nordlige Palæstina i 1948. Umiddelbart efter fredsaftalen i september 1993, som resulterede i palæstinensisk selvstyre i Gaza, besluttede familien at rive deres gamle bolig ned og på samme sted bygge et nyt hus. Vi følger de tre Khalel Aziza brødre og deres familiers forsøg på at få deres drøm om et bedre liv til at blive til virkelighed. Atmosfæren i Gaza er spændt. Både indre og ydre konflikter truer.

<https://filmcentralen.dk/grundskolen/film/om-gud-vil-stemmer-fra-gaza>